

II Księga Kronik

Rozdział 9

1. Wtedy, słysząc o sławie Salomona, z bardzo wielkim bogactwem z wielbłędami niosącymi wonne rzeczy, wiele złota i drogiego kamienia, przyjechała do Jeruszałaim królowa Szeby, aby doświadczyć Salomona w trudnych kwestiach. A gdy przyszła do Salomona, mówiła z nim o wszystkim, co miała w swoim sercu. 2. Zaś Salomon jej odpowiedział na wszystkie jej słowa; przed Salomonem nie było nic ukrytego, na co by jej nie odpowiedział. 3. Dlatego królowa Szeby widząc mądrość Salomona; Dom, który zbudował; 4. także potrawy jego stołu, siedziby jego sług; funkcje tych, co służyli i ich szaty; jego podczaszych i ich szaty; górną komnatę, którą wchodził do Domu WIEKUISTEGO nie mogła wyjść z podziwu. 5. Więc powiedziała do króla: Prawdziwa to mowa, którą słyszałam w mojej ziemi o twoich sprawach oraz o twej mądrości. 6. Ale nie wierzyłam tym słowom, aż przyjechałam i oglądałam swoimi oczyma; ale oto nie powiedziano mi i połowy o wielkiej twojej mądrości; przez to powiększyłeś sławę, o której słyszałam. 7. Szczęśliwi twoi mężowie i szczęśliwi ci twoi słudzy, którzy zawsze przed tobą stoją i słuchają twojej mądrości. 8. Niech będzie wysławiony WIEKUISTY, twój Bóg, który cię sobie upodobał, aby przed WIEKUISTYM, twoim Bogiem, posadzić cię na Swym tronie za króla. Twój Bóg umiłował Izraela i aby go umocnić na wieki, ustanowił cię królem nad nimi, byś czynił sąd i sprawiedliwość. 9. I dała królowi sto dwadzieścia talentów złota, bardzo wiele wonnych rzeczy i drogiego kamienia; nigdy nie położono takich wonnych rzeczy, jakie dała królowa Szeby królowi Salomonowi. 10. Nadto słudzy Churama i słudzy Salomona, co przywieźli złoto z Ofiru, przywieźli i drzewo almugowe oraz drogie kamienie. 11. Zaś z owego drzewa almugowego król zrobił trakt do Domu WIEKUISTEGO i do domu króla oraz harfy i lutnie dla śpiewaków; nigdy przedtem takich nie widziano w ziemi judzkiej. 12. Król Salomon dał także królowej Szeby przedmioty pożądania, które chciała i o które prosiła; a sam sobie zachował to, co przyniosła dla króla. Potem się wróciła i odjechała do swej ziemi; ona i jej słudzy. 13. A waga złota, które przychodziło do Salomona w każdym roku, wynosiła sześćset sześćdziesiąt sześć talentów złota. 14. Oprócz tego, co przynosili ludzie kupujący oraz handlarze. Także wszyscy królowie arabscy oraz książęta owej ziemi przywozili Salomonowi złoto i srebro. 15. Dlatego król Salomon zrobił dwieście tarcz z kutego złota; sześćset szekli kutego złota wychodziło na każdą tarczę. 16. Nadto trzysta puklerzy z kutego złota; trzysta złotych szekli wychodziło na każdy puklerz; i król je złożył w domu Lasu Libańskiego. 17. Król zrobił także wielki tron ze słoniowej kości oraz powłókł go szczerem złotem. 18. A przy tronie było sześć stopni; zaś podnózek był ze złota i został przymocowany do tronu; także poręcze z obu stron, gdzie było miejsce siedzenia; a przy poręczach stały dwa lwy. 19. Nadto dwanaście lwów stało z obu stron na sześciu stopniach; nic takiego nie zrobiono w żadnym królestwie. 20. Wszystkie naczynia, z których pijał król Salomon, były złote, i cały sprzęt w domu Lasu Libańskiego był ze szczerego złota; nie było nic ze srebra, gdyż za dni

Salomona nie miało ono żadnej wartości. **21.** Gdyż po morzu jeździły królewskie okręty ze sługami Churama i raz na trzy lata okręty wracały z morza, przynosząc złoto, srebro, kości słoniowe, małpy i pawie. **22.** A król Salomon urósł nad wszystkich ziemskich królów w bogactwie i mądrości. **23.** Dlatego wszyscy ziemscy królowie pragnęli widzieć Salomona, aby słuchać jego mądrości, którą Bóg dał w jego serce. **24.** Oni też przynosili, każdy swój upominek, i to w każdy rok: Srebrne naczynia, złote naczynia, szaty, zbroje i wonne rzeczy, konie i muły. **25.** Więc Salomon miał cztery tysiące zagród koni i wozów oraz dwanaście tysięcy jezdnych, których rozmieścił w miastach wozów oraz przy sobie, w Jeruzalaim. **26.** I panował nad wszystkimi królami, od rzeki do ziemi Pelisztinów, i aż do granicy Micraimu. **27.** I król złożył w Jeruzalaim srebra jak kamienia, a cedrów złożył jak drzew figowych, których na polu jest bardzo wiele. **28.** Konie przyprowadzano Salomonowi z Micraim oraz ze wszystkich ziem. **29.** A resztę spraw Salomona, tych pierwszych i ostatnich, zapisano w księdze proroka Natana, w proroctwie Achiji Szylonity oraz w widzeniach Jeddy widzącego, który prorokował przeciwko Jerobeamowi, synowi Nebata. **30.** Salomon królował czterdzieści lat w Jeruzalaim nad całym Israelem. **31.** Potem Salomon zasnął jak jego przodkowie, i pochowano go w mieście Dawida, jego ojca, a zamiast niego królował jego syn Rehabeam.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012